

Promluvy papeže v České republice: 3. den, pondělí 28. 9. 2009

V pondělí se papež pomodlil před ostatky Svatého Václava a sloužil mši svatou na Proboštské louce ve Staré Boleslavi. Poté se vrátil do Prahy, poobědval s českými a moravskými biskupy a odletěl zpátky do Říma.

02.10.2009

**Homilie při slavení Eucharistie ze
slavnosti sv. Václava *Stará Boleslav*,
28. září 2009**

Páni kardinálové,

ctihodní bratři v biskupské a kněžské
službě,

drazí bratři a sestry,

milí mladí přátelé,

s velikou radostí se s vámi setkávám
dnes ráno, kdy se chýlí ke konci má
apoštolská cesta v milované České
republice. Všechny srdečně zdravím,
především pana kardinála
arcibiskupa, jemuž jsem vděčný za
slova, která mi přednesl vaším
jménem na začátku této
eucharistické slavnosti. Svůj pozdrav
adresuji i dalším kardinálům,
biskupům, kněžím a zasvěceným
osobám, představitelům laických
hnutí a sdružení, a obzvláště
mládeži. Vítám pana prezidenta

republiky, jemuž srdečně blahopřeji k jeho jmeninám; blahopřání posílám všem, kdo nosí jméno Václav, a celému českému lidu v den jeho státního svátku.

Dnes ráno nás u oltáře sjednocuje slavná vzpomínka na mučedníka svatého Václava, jehož relikvie jsem před mší svatou uctil v bazilice jemu zasvěcené. Svou krví skropil vaši zem. Jeho orlice, kterou jste vybrali jako znak mé návštěvy zde – před chvílí to připomněl váš kardinál arcibiskup – je historickým symbolem vznešeného českého národa. Tento veliký světec, kterého rádi nazýváte „věčným“ knížetem Čechů, nás zve, abychom vytrvale a věrně následovali Krista, vybízí nás, abychom byli svatí. On sám je vzorem svatosti pro všechny, obzvláště pro ty, kteří řídí osudy společnosti a národa. Avšak ptáme se: je svatost v dnešní době ještě aktuální? Anebo je to spíše něco, co

je málo přitažlivé a nedůležité?
Nehledají se dnes více úspěch a
lidská sláva? Avšak jak dlouho trvá a
jakou cenu má pozemský úspěch?

Minulé století – a vaše země toho
byla svědkem – vidělo padnout
nemálo mocných, o nichž se zdálo, že
dosáhli výšin takřka závratných. A
najednou byla jejich moc pryč. Ti kdo
popírají Boha, a v důsledku toho
postrádají úctu k člověku, mají – zdá
se – snadný život a dosahují
materiálního úspěchu. Stačí však
nahlédnout pod povrch a zjistíme, že
tito lidé jsou nešťastní a nespokojení.
Pouze ten, kdo v srdci uchovává
posvátnou „bázeň Boží“, má důvěru i
v člověka a dokáže věnovat svůj život
vytvoření spravedlivějšího a
bratrského světa. Dnes je třeba lidí
„věřících“ a „věrohodných“,
připravených rozšířit do každé
oblasti společnosti ty křesťanské
zásady a ideály, jimiž se inspiruje
jejich jednání. To je svatost,

univerzální povolání všech pokřtěných, které je vede, aby plnili své povinnosti věrně a s odvahou, aby nehleděli na vlastní sobecký zájem, ale na společné dobro, a hledali v každém okamžiku Boží vůli.

V evangeliu jsme k tomu zcela jasně slyšeli: „Neboť co prospěje – říká Ježíš – člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“ (Mt 16,26). Pán nás tak vybízí, abychom si uvědomili, že skutečnou hodnotu lidské existence nelze měřit jen pozemskými statky a pomíjivými zájmy. Nejsou to hmotné věci, které by uspokojily nesmírnou touhu ukrytou v srdci každého člověka po nalezení smyslu vlastního života a po štěstí. Proto Ježíš neváhá navrhnout svým učedníkům „úzkou“ cestu svatosti: „Kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho“ (v. 25). A dnes ráno nám jasně opakuje: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“ (v. 24). Jistě, je to tvrdá řeč a je těžké ji

přijmout a uskutečnit. Svědectví světců a světic nám však dokazuje, že je to možné, svěří-li se člověk Kristu a spolehne se na něj. Příklad svatých povzbuzuje každého, kdo si říká křesťan, aby byl důvěryhodný, tedy žil v souladu s principy víry, kterou vyznává. Opravdu nestačí působit zdáním dobrého a čestného člověka; je třeba jím skutečně být. A dobrý a čestný je ten, kdo nezakrývá sám sebou světlo Boží, nevynáší sebe, nýbrž nechává skrze sebe prosvítat Boha.

To je i poučení ze života svatého Václava, který měl odvahu dát přednost království nebeskému před kouzlem pozemské moci. Jeho pohled se nikdy neodloučil od Ježíše Krista, který za nás trpěl, a dal nám tak příklad, abychom šli v jeho stopách, jak píše svatý Petr v druhém čtení, které jsme před chvílí slyšeli. Jako Pánův poslušný učeník, mladý kníže Václav zůstal věrný učení

evangelia, jež mu vštípila jeho svatá babička, mučednice Ludmila. Proto ještě předtím, než se pustil do budování pokojného soužití ve své vlasti a se sousedními zeměmi, postaral se, aby upevnil křesťanskou víru. Proto povolával kněze a stavěl kostely. V první staroslověnské „legendě“ čteme, že „přisluhoval služebníkům Božím, mnohé kostely zdobil zlatem“ a že „všem chudým prokazoval dobrodiní, nahé odíval, lačné krmil, pocestné přijímal podle slov evangelia, vdovám nedal ukřivdit, všechny lidi, chudé i bohaté miloval“. Od Pána se naučil být „milosrdný a milostivý“ (resp. žalm) a prodchnut duchem evangelia dokázal odpustit i bratru, který usiloval o jeho život. Právem ho proto vzýváte jako „dědice“ svého národa a ve vám dobře známé písni jej prosíte, aby mu nedal zahynout.

Václav zemřel jako mučedník pro Krista. Je zajímavé si povšimnout, že

Boleslav se sice bratrovraždou zmocnil pražského knížecího stolce, avšak koruna, kterou si pak vkládali na hlavu jeho následníci, nenesla Boleslavovo jméno. Nese naopak jméno svatého Václava, na svědectví, že „trůn krále, který soudí chudáky spravedlivě, bude stát navěky“ (srov. dnešní liturgie hodin). To lze hodnotit jako zázračný zásah Boha, který neopouští své věrné: „Nevinný poražený zvítězil nad krutým nepřítelem stejně jako Kristus na kříži“ (srov. Legenda o svatém Václavu), a krev mučedníka nevolala po nenávisti a pomstě, ale po odpuštění a míru.

Drazí bratři a sestry, poděkujme společně v této Eucharistii Pánu, že vaší vlasti a církvi dal tohoto svatého panovníka. Zároveň se modleme, abychom jako on i my rozhodným krokem putovali ke svatosti. Je to samozřejmě těžké, neboť víra je stále vystavována mnoha zkouškám; když

se však necháme přitahovat Bohem, který je Pravda, bude náš krok pevný, protože poznáme sílu jeho lásky. Kéž tuto milost získáme na přímluvu svatého Václava a dalších svatých ochránců českých zemí. Ať nás ochraňuje a vždy nám pomáhá Panna Maria, Královna míru a Matka lásky. Amen!

Projev – poselství mládeži *Stará Boleslav, 28. září 2009*

Milí mladí přátelé!

Na konci této slavnosti se obracím přímo na vás a především vás upřímně zdravím. Přišli jste sem v hojném počtu z celé republiky i ze sousedních zemí; utábořili jste se zde včera večer a přenocovali jste ve stanech, a to pro vás bylo společnou zkušeností víry a bratrství. Díky za tuto vaši přítomnost; cítím z ní nadšení a velkorysost, které jsou vlastní mládí. S vámi se i papež cítí mladý! Rád bych ještě poděkoval

vašemu zástupci za laskavá slova a za krásný dar.

Milí přátelé, je jasné, že v každém mladém člověku je touha po štěstí, občas spojená s jakýmsi neklidem; touha, kterou však často dnešní konzumní společnost využívá špatným a odcizujícím způsobem. Je třeba brát vážně toto usilovné hledání štěstí. Vyžaduje si skutečnou a vyčerpávající odpověď. Ve vašem věku se totiž činí první velká rozhodnutí, schopná nasměrovat život k dobru nebo ke zlu. Bohužel je nemálo vašich vrstevníků, kteří se nechají uchvátit klamnými vidinami umělých rájů, aby se pak ocitli ve smutné osamělosti. Je ale naopak i mnoho chlapců a dívek, kteří chtějí proměnit, jak řekl váš zástupce, nauku v činy, aby svému životu dali plný smysl. Chci vám všem nabídnout zkušenost svatého Augustina, který řekl, že srdce každé osoby je neklidné, dokud nenajde to,

co skutečně hledá. On objevil, že pouze Ježíš Kristus je uspokojivou odpovědí na touhu jeho a každého člověka po šťastném, smysluplném a hodnotném životě (srov. Vyznání I, 1,1).

Podobně jako u Augustina, přichází Pán vstříc každému z vás. Klepe na dveře vaší svobody a prosí, abyste ho přijali jako přítele. Chce vás učinit šťastnými, naplnit vás lidskostí a důstojností. Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr, a tím rozhodující směr. A když se srdce mladého člověka otevře Božím plánům, není už nikterak namáhavé rozpoznat a následovat jeho hlas. Pán skutečně každého volá jménem a každému chce svěřit zvláštní poslání v církvi a ve společnosti. Milí mladí přátelé, buďte si vědomi, že křest z vás udělal Boží děti a údy jeho těla, to jest církve. Ježíš vás neustále zve, abyste

byli jeho učedníky a svědky. Mnoho z vás volá k manželství a příprava na tuto svátost znamená skutečné putování za povoláním. Zkoumejte tedy vážně Boží volání, abyste založili křesťanskou rodinu, a vaše mládí ať je obdobím, kdy budete zodpovědně formovat svou budoucnost. Společnost potřebuje křesťanské rodiny, svaté rodiny!

Pokud vás Pán volá, abyste jej následovali ve služebném kněžství nebo v zasvěceném životě, nezdráhejte se odpovědět na jeho pozvání. Obzvláště v tomto Roce kněží se obracím na vás, mladé: buďte pozorní a otevření Ježíšovu volání nabídnout život do služeb Bohu a jeho lidu. Církev i v této zemi potřebuje mnoho svatých kněží a osob zcela zasvěcených službě Kristu, Naději světa.

Naděje! Toto slovo, k němuž se často vracím, se dobře snoubí právě s

mládím. Vy, milí mladí přátelé, jste nadějí církve! Ona očekává, že se stanete posly naděje, jak tomu bylo loni v Austrálii na Světovém dnu mládeže, velkém projevu víry mladých, který jsem mohl osobně prožít a kterého se zúčastnili i někteří z vás. Mnohem víc vás bude moci přijet do Madridu v srpnu 2011. Už nyní vás zvu na toto velké setkání mladých s Kristem v církvi.

Milí přátelé, znovu vám děkuji za vaši přítomnost a děkuji za váš dar: za knihu s fotografiemi, které vyprávějí o životě mládeže ve vašich diecézích. Rovněž děkuji za znamení vaší solidarity s mládeží v Africe, které jste mi doručili. Papež vás žádá, abyste svou víru žili s radostí a nadšením; abyste rostli v jednotě mezi sebou a s Kristem; abyste se modlili a byli vytrvalí v přijímání svátostí, zvláště Eucharistie a svátosti smíření; abyste pečovali o svou křesťanskou formaci a byli poslušní

nauky vašich pastýřů. Na této pouti ať vás doprovází svatý Václav svým příkladem a svou přímluvou a ať vás stále ochraňuje Panna Maria, Matka Ježíše a nás všech. Ze srdce vám žehnám!

* * *

Milovaní mladí přátelé,

vaše nadšení pro křesťanskou víru je znamením naděje pro církve žijící a působící v těchto zemích. Abyste dali plnější smysl svému mládí, následujte odvážně a štědře Pána Ježíše, který klepe na dveře vašeho srdce. Kristus od vás žádá, abyste jej přijali jako přítele.

Nechť vám Pán žehná a naplní každý váš dobrý životní plán!

**Projev na rozloučenou Praha, letiště
Stará Ruzyně, 28. září 2009**

Pane prezidente,

páni kardinálové,

bratři v biskupské službě,

Vaše Excellence,

dámy a pánové!

Ve chvíli slavnostního rozloučení vám chci vyjádřit své poděkování za štědrou pohostinnost, které se mi dostalo během krátkého pobytu v této nádherné zemi.

Zvláště jsem vděčný Vám, pane prezidente, za Vaše slova a za čas, který jsem strávil ve Vaší rezidenci. O dnešní slavnosti svatého Václava, hlavního patrona českého národa, mi dovoluji ještě jednou popřát Vám vše nejlepší k jmeninám. Protože jsou to též jmeniny biskupa Václava Malého, také jemu blahopřeji a chci mu poděkovat za všechno úsilí vynaložené na přípravu a koordinaci mé pastorační návštěvy v České republice. Jsem velmi vděčný panu

kardinálu Vlkovi, arcibiskupu
Graubnerovi i všem, kteří se jakkoli
zasloužili o úspěšné zabezpečení
průběhu našich setkání a
bohoslužeb. Mé poděkování patří
samozřejmě veřejným
představitelům, sdělovací
prostředkům i velkému počtu
dobrovolníků, kteří pomáhali
organizovat zástupy lidí. Děkuji i
všem věřícím, kteří přispěli
modlitbou, aby tato návštěva
přinesla dobré ovoce pro český
národ i pro zdejší církev.

Budu uchovávat v paměti chvíle
modlitby, které jsem mohl prožít
společně s biskupy, kněžími a
věřícími této země. S velkým dojetím
jsem dnes ráno slavil Mši svatou ve
Staré Boleslavi, na místě mučednictví
mladého knížete Václava, kterého
jsem uctil na jeho hrobě v sobotu
večer v majestátní katedrále, která
vévodí obzoru města Prahy. Včera, na
Moravě, kde započali své apoštolské

poslání svatí Cyril a Metoděj, jsem uvažoval, v modlitbě a děkování, nad počátky křesťanství na tomto území, a pochopitelně, ve všech slovanských zemích. Církev v této zemi byla opravdu požehnaná pozoruhodným zástupcem misionářů a mučedníků, stejně jako světců kontemplativního života, mezi nimiž chci zvlášť připomenout svatou Anežku Českou, jejíž kanonizace, právě před dvaceti lety, předznamenala osvobození země od ateistického útlaku.

Moje včerejší setkání s představiteli jiných křesťanských společenství mne ujistilo o důležitosti ekumenického dialogu v této zemi, která tolik vytrpěla následkem náboženského rozdělení v období třicetileté války. Mnoho již bylo vykonáno pro uzdravení ran minulých staletí, a byly učiněny význačné kroky na cestě usmíření a opravdové jednoty v Kristu. Při dalším budování na těchto pevných

základech má před sebou důležitý úkol akademické společnosti, a to skrze nekompromisní hledání pravdy. Potěšilo mě, že jsem se včera mohl setkat s představiteli vysokých škol této země a vyjádřit uznání vznešenému poslání, kterému zasvětili svůj život.

Mimořádně potěšujícím pak bylo setkání s mládeží, kterou jsem mohl povzbudit, aby navázala na nejlepší historické tradice tohoto národa, zvláště na jeho křesťanské dědictví. Podle výroku, který bývá připisován Franzi Kafkovi: „Kdo si zachová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne.“ (Gustav Janouch, Rozhovory s Kafkou). Jestliže naše oči zůstanou otevřené pro krásu Božího stvoření, a naše mysl pro krásu jeho pravdy, můžeme opravdu doufat, že zůstaneme mladí a že budeme budovat svět, který odráží něco z oné božské krásy, a tím inspiruje i

budoucí generace, aby jednaly podobně.

Pane prezidente, drazí přátelé, ještě jednou vyslovuji své poděkování a slibuji, že na všechny budu pamatovat ve svých modlitbách a že vás budu nosit svým srdci. Bůh žehnej České Republice!

Ať Pražské Jezulátko je i nadále vaší inspirací a vede všechny rodiny vašeho národa. Kéž vám všem Bůh žehná!

www.vatican.va

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
promluvy-papeze-v-ceske-republice-3-
den-pondeli-28-9-2009/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/promluvy-papeze-v-ceske-republice-3-den-pondeli-28-9-2009/) (08.08.2025)